

" İŖte iman ile imandaki intisab ile her mümin gibi vücudumdaki hadsiz vcudların, firaksız envarını kazanır..." cümlesini açıklar mısınız?

İman, insan ile Allah arasında bir bağ ve bir nispettir. Âdeta varlıkları gösteren ve onlar üzerine takılmış nimetleri hissettiren bir nur, bir projektör gibidir. İnsan iman nuru ile varlıkların vücudunu ve boyutlarını görebiliyor.

Mesela, iman nuru ile bakıldığı zaman, kabir ebedi saadetin bir başlangıcı ve giriş kapısıdır. İman nazarı ile bakıldığında kainat hali ve boş değil, melek ve ruhani gibi mübarek seyircilerle dolu bir İlahidir sergidir.

İŖte iman öyle bir iksir öyle bir formül ki, varlıklar içindeki varlıkları gün yüzüne çıkartıyor. Hem varlıkların kaybolmaları yokluk ve hiçliğe gitmek değil, sadece ve sadece varlık boyutunu ve rengini değiştirmektir. Bu yüzden mümin, kalbinde ayrılık acısını hissetmez, hissetse bile ani ve defidir, çabuk iyileşir. Zira biliyor ki hiçbir mevcut yok olmuyor, daha güzel ve daimi bir memlekete gidiyor.

Kfr ise bu nispeti koparmak ve varlığı sadece zamanın en alt birimi olan salisenin içine hapsetmektir. Evet, kafirin nazarında varlık bulunduğu andır. **Geçmiř ve gelecek** onun nazarında madumdur ve yokluktur. Her Ŗey helak ve mahv olup, geçmişin karanlık çukurunda kayboluyor. **Kabir ise** bedeni tüketen bir hiçlik kuyusudur. **lm**, bir idam celladıdır münkirin nazarında. Kalbin ilgi duyduğu her sevgili, bu celladın keskin kılıcı altında can veriyor. Bu da ona müthiş ayrılık acılarını tattırıyor.